

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

AKJ/ J.nr. 2008-6125

Dato: 14. maj 2009

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 7. maj 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 16 (Ad. B 194).

Spørgsmål 16:

"Vil ministeren bekræfte, at der findes en række bestemmelser i udlandsbekendtgørelsen, der for det første udelukker nogle personer med handicap (f.eks. udviklingshæmmede i botilbud) fra at kunne medtage den hjælp, de er bevilget i dagligdagen, på ferie, og for det andet sætter nogle relativt korte tidsmæssige begrænsninger for, hvor lang tid personer med handicap kan medtage deres personlige hjælp og hjælpemidler under midlertidige ophold (ferie m.v.) i udlandet?"

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Baastrup (SF).

Svar:

I henhold til lov om social service, § 2 stk. 1 har enhver, der opholder sig lovligt hér i landet, ret til hjælp efter loven. Denne hovedregel fraviges dog i henhold til § 2, stk. 2, hvorefter socialministeren fastsætter regler om betingelserne for i særlige tilfælde at få hjælp efter loven under midlertidige ophold i udlandet. Denne bestemmelse er udmøntet ved udlandsbekendtgørelsen, som regulerer den enkelte borgers ret til hjælp efter serviceloven under ophold i udlandet. Bekendtgørelsen giver mulighed for bevarelse af allerede bevilget hjælp under midlertidige udlandsophold. Herudover giver den mulighed for at yde hjælp til dækning af ekstra omkostninger forbundet med kortvarige udlandsferier.

I forhold til bevarelse af hjælp under midlertidige udlandsophold fremgår det udtømmende af bekendtgørelsen, hvilke typer af hjælp efter serviceloven der bevares. Det drejer sig om hjælp efter §§ 41 om merudgifter til børn, 42 om tabt arbejdsfortjeneste, 45 om ledsageordning til unge, 96 om borgerstyret personlig assistance, 97 om ledsageordning til voksne, 98 om kontaktpersoner til døvblinde, 100 om merudgifter til voksne, 112 om hjælpemidler, 113 om forbrugsgoder, 114 om handicapbil og 118 om pasning af nærtstående. Hvis en borger modta-

ger hjælp efter andre bestemmelser i serviceloven end de her nævnte, vil hjælpen ikke kunne bevares efter udlandsbekendtgørelsens regler under et midlertidigt udlandsophold.

Der skal i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering af, hvor længe hjælpen kan bevares. I denne vurdering skal der bl.a. lægges vægt på formålet med hjælpen og de konkrete omstændigheder, herunder karakteren af hjælpen.

Ud over den hjælp, som kan bevares under midlertidige udlandsophold med hjemmel i udlandsbekendtgørelsen, kan der efter praksis medtages støtte, herunder socialpædagogisk støtte, som en borger modtager som led i et døgnophold, et anbringelsessted for børn og unge eller en boform for voksne her i landet. Det er i denne forbindelse en forudsætning, at der er tale om et midlertidigt udlandsophold, f.eks. et almindeligt ferieophold, der er arrangeret af anbringelsesstedet eller boformen som en fælles rejse som led i det samlede døgntilbud.

I forhold til hjælp til dækning af ekstra omkostninger forbundet med kortvarige udlandsferier fremgår det af udlandsbekendtgørelsen, at der i særlige tilfælde efter en konkret vurdering kan ydes sådan hjælp. "Ekstra omkostninger" omfatter omkostninger, som følger af funktionsnedsættelsen, og som opstår, fordi borgeren skal på ferie. Ved "kortvarige ferier" forstås, jf. praksis fra Ankestyrelsen, ferier af ca. 14 dages varighed. I begrebet "særlige tilfælde" ligger, jf. også Ankestyrelsens praksis, at der skal foretages en konkret vurdering af, om hjælpen er særligt påkrævet eller en afgørende forudsætning for gennemførelse af ferien.

Karen Ellemann

/ Jesper Brask Fischer